

Причини, поради които да кажем "НЕ" на наркотиците

Живот. Животът на всеки човек е различен, но има и много неща, които обединяват хората.

Човекът е разумно същество именно, защото се сблъсква с проблеми, но понякога те са твърде тежки, а най-лошото у, че често нямаш възможност да промениш нищо, чувстваш си безсилен и безпомощен и тогава търсиш изход, искаш да забавиш кошмара, в който живееш. Най-лесните начини да избягаш са: алкохол, цигари, дрога. Но това не е решение, а замаяна на един проблем с друг - още по-сериозен. Както се пее в една българска песен относно наркотиците: "Този рай води в ада".

Не могат да се дадат като по рецепта причините, поради които да кажеш "НЕ" на дрогата, без да знаем същността на проблема - защо би се захванал с наркотиците? При всеки е различно. Най-често срещаните причини са да избягаш от проблемите, от любопитство или за да не изглеждаш "изостанал", "задръстен" в компанията.

Основните доводи, които мотивират да кажем "не" на наркотиците са:

- ако искаш да контролираш живота си, така че той да принадлежи на теб, а не - на дрогата;
- ако искаш, докато си жив, да живееш пълноценно, да се радваш на всеки лъч светлина, вместо да потопиш съзнанието си в мрака.

Може в началото да ти е много трудно, на усилията ти ще бъдат в възнаградени рано или късно.

Наркотиците изглеждат привлекателни заради другия свят, в който те отвеждат - привидно без проблеми, но впоследствие те разяждат отвътре. Могат да те накарат да забравиш болката, но заедно с нея забравяш и за много други важни за теб неща. А накрая забравяш кой си и какво искаш от живота. Първо губиш себе си - независимостта на психиката си, а после настъпва и физическа смърт. За да не посягат хората към наркотиците, трябва да им се покаже истинското лице на дрогата - това, в което тя те превръща. Веднъж пристрастен към дрогата, само тя има значение - готов си на всичко, за да си получиш дозата: кражби, проституция и други престъпления.

Болката може да и съсипваща, но не бива да се огъваме под нейния натиск и да бягаме от нея чрез наркотиците. В подобни емоционални моменти човек не мисли рационално, но все пак е истина, че след грубата игра на живота, ако все още стоиш изправен, а не си паднал ва капана на дрогата, ставаш по-силен. В крайна сметка, животът ще се отнесе с теб така, както ти де отнасяш към себе си.

Всеки си мисли, че на нето няма да му се случи да стане зависим, че може да се контролира и да спре, когато поиска. Всъщност, ако започне да върви по тази

стръмна пътека надолу, загубна свободата си , всичко, в което е вярвал, ценил и обичал, защото де си наркоман е 24-часова професия.

Дрогата не е решение, а добре прикрита лъжа, личен договор със смъртта, при който доброволно се отказваш от свободата на разума си - още, когато го подпишеш с първата доза.

Радосвета Александрова Гологанова

X^B клас, 56 СОУ